

A woman with curly hair, wearing a maroon cardigan and light-colored trousers, is smiling and holding a young child with curly hair. The child is wearing a denim vest over a white shirt and sneakers. They are standing in front of a background with large, overlapping circles in shades of orange, pink, purple, and yellow. The text is overlaid on the right side of the image.

*“Mijn enige
ambitie
was altijd:
moeder
worden”*

MELANY RAAKTE NA TIEN JAAR BEHANDELEN SPONTAAN ZWANGER

Melany Brunings (44): "Mijn eerste bijbaantje was oppassen. Ik was nog maar vijftien, maar ik herinner me zo goed hoe het voelde toen ik voor de eerste keer een baby vasthield. Ik ben een nogal onrustig persoon, maar ik kwam helemaal tot rust. Toen al wist ik: dit is het voor mij. Ik kan het niet anders omschrijven dan dat ik me totaal in balans voelde. Ambities om andere dingen te doen had ik niet, ik wilde gewoon moeder worden. Toen ik later relaties kreeg, was dat ook direct waar ik naar keek: is dit een man met wie ik kinderen wil krijgen? Als ik dat gevoel niet had, was het direct over. De man van mijn leven kwam ik tegen toen ik 25 was. Ik vertelde hem meteen dat ik voor mijn dertigste kinderen wilde. Hij was er nog niet aan toe. Ik heb daar behoorlijk veel moeite mee gehad, maar een kind krijgen moet je toch met z'n tweeën doen. Voor mijn man was het belangrijk dat financieel alles op orde was. Ik heb gewacht tot hij er wel klaar voor was. We kochten een huis en daarna gingen we ervoor. Maar helaas: zwanger worden

"Na die tweede miskraam ben ik totaal ingestort. Ik wilde niet meer leven"

lukte niet. Een half jaar nadat we waren gestopt met het gebruiken van voorbehoedsmiddelen zaten we bij de huisarts. Geen kinderen kunnen krijgen, dat was het verhaal van iemand anders, niet van ons. In totaal hebben we zeven gynaecologen gezien, die allemaal met een andere oorzaak voor onze kinderloosheid kwamen. Drie van hen zeiden dat het sowieso onmogelijk was om zwanger te worden. Tien jaar lang hebben we van alles geprobeerd: hormonen, ivf, operaties, noem maar op. In het eerste jaar werd ik zwanger, helaas bleek na de eerste echo dat het hartje niet klopte. Dan word je weer weggestuurd: 'Het is toch spontaan gelukt, probeer het nog maar een tijdje.' Daarna kwam ivf.

Geen enkele poging lukte. Wel kreeg ik door stress en hormonen allerlei kwalen. Huidaandoeningen, immuunstoomis, overgewicht, vleesbomen en een zwangerschapsmasker. Al die jaren heb ik in de spiegel gekeken naar een gezicht met een zwangerschapsbijwerking, alleen was ik niet zwanger. Probeer het dan maar eens los te laten."

NIEUW LEVEN

"Bij de laatste ICSI-poging werd ik zwanger, maar door een streptokok verloor ik met zestien weken ons kind. Ik stortte in, ik wilde niet meer leven. Het leek me een opluchting als ik dood zou zijn. Dan zou ik geen verdriet meer hebben. Na die tweede miskraam heb ik niet eens gehuild. Ik had geen tranen meer, was totaal op. Na al die jaren te hebben gedaan wat de artsen zeiden, dachten we: wat kunnen we zelf doen om ons weer wat beter te voelen? We zaten erdoorheen en ik geloof er heilig in dat een lichaam zonder energie geen nieuw leven kan maken. In de jaren ervoor was ik mezelf kwijtgeraakt. We besloten onze levensstijl radicaal om te gooien en zo veel mogelijk energie in lichaam en geest te stoppen. We gingen eten volgens het paleodieet en ik begon met het volgen van het programma van Rika Lukac, een specialist in zwangerschaps- en fertiliteitsyoga. Het hielp, al snel voelden we ons vitaler en gezonder. En het ongelooflijke gebeurde: drie maanden na die radicale omslag was ik zwanger. Spontaan en op de natuurlijke manier."

EEN KERNGEZOND JONGETJE

"We deden de zwangerschapstest op Vaderdag, een mooier cadeau bestond niet. We waren blij en gelukkig, maar een onbevangen zwangerschap was het niet. Ik was bang dat ik ook dit kindje zou verliezen. En toen was hij er eindelijk,

onze Melle. Het voelde alsof we de finish hadden gehaald. Toen pas viel alles van me af, ik had het gered. Eindelijk was ik mezelf, eindelijk was ik Melany. Ik geniet intens van het moederschap en ik ben dan ook fulltime moeder. Wer-

"We besloten onze levensstijl radicaal om te gooien. Drie maanden later was ik zwanger"

ken? Een carrière? Niet voor mij. Ik ben eindelijk moeder, dat is wat ik altijd heb gewild en waar ik zo veel mogelijk van wil genieten. Ik heb te gekke banen gehad en heb daar ook van genoten, maar ik wist altijd dat er een beter alternatief voor mij was. En dat is er nu. We zijn bezig voor een tweede kindje. De lading is eraf, de wens komt nu vanuit een andere hoek. Ik ben helemaal gelukkig, maar ik wil mijn best doen om voor Melle een broertje of zusje te krijgen. Voor hem vind ik dat belangrijk, maar het gat in mijn hart is weg. We zullen zien of het nog een keer lukt, moeder natuur heeft het laatste woord."

PS

Melany heeft veel gehad aan contact met lotgenoten en ze wil graag vrouwen met een onvervulde kinderwens aanraden zich aan te sluiten bij een lotgenotengroep. "Door te praten met lotgenoten krijg je steun en hoor je hoe anderen de behandelingen ervaren, ervaringen die je niet krijgt uit een folder." Kijk bijvoorbeeld op: www.kinderwensbloggers.com of www.freya.nl. Informatie over het programma van Rika Lukac is te vinden op www.leef-yoga.nl.